

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således, at det kun vil være muligt at benytte afkastet af den i fonden opsparede formue.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond, således at fonden først igangsættes efter at Inatsisartut for 2. år i træk godkender et landskasseregnskab, hvori råstofindtægterne i regnskabsåret udgør mere end 10 millioner kroner. Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar året efter, eller på et tidligere tidspunkt efter Naalakkersuisut's bestemmelse. Det nævnte beløb på 10 millioner reguleres i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris – og lønindeks på Inatsisartut finanslov det gældende år.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest ved FM2014 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond således at Landstingslov om Grønlands Råstoffonds definition af råstofindtægter afsondres fra Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter.

Ændringsforslaget bør formuleres således, at det sikres at fysiske aktiver som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke medregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Et af hovedformålene med Grønlands Råstoffond er at fremtidssikre vort velfærdssamfund. Råstoffer er en midlertidig indtægtskilde, og ved at placere indtægterne herfra i en fond sikrer man, at også kommende generationer vil få udbytte af råstofferne i vores undergrund. Det er, hvad man kan kalde solidaritet med de kommende generationer.

De første spadestik blev taget for lidt over 9 år siden, hvor det daværende Medlem af Naalakkersuisut for Selvstyre, Råstoffer og Justitsområdet Jørgen Wæver Johansen (Siumut) den 27. august 2004 i en kronik i Sermitsiaq ganske fremsynet fremlagde sine visioner om en oliefond. Jørgen Wæver Johansen så klart, at det handlede om at etablere en sådan fond, inden olierusen gjorde det umuligt at tænke klart og nøgternt. Så snart pengene vælter ind, kan fristelsen til at bruge løs være svær at modstå.

Der er ingen tvivl om, at denne fremsynethed i 2004 var kraftigt medvirkende til, at en egentlig råstoffond efter norsk forbillede blev vedtaget i 2008. Loven blev fremsat af Siumuts Kim Kielsen, der på daværende tidspunkt var Naalakkersuisoq for Infrastruktur, Miljø og Råstoffer. Den blev vedtaget af et enigt Inatsisartut, som inden vedtagelsen kom med flere gode ændringsforslag som udbyggede og sikrede fondskonstruktionen, således at fonden ikke skulle

kunne bruges til at lukke huller i de årlige finanslove på grund af manglende politisk mod og vilje til at foretage en prioritering af de økonomiske midler.

Meningen med Råstoffonden er altså, at den – ved at opsuge råstofindtægterne – skal hindre en ukontrolleret stigning i det offentlige forbrug, som vil føre til inflation og forringet konkurrenceevne. Derudover er det meningen, at Råstoffonden skal kunne udbetale midler til Selvstyret, når bloktilskuddet fra Danmark begynder at blive beskåret. Dette fremgår klart af § 7, stk. 2, i Lov om Grønlands Råstoffond.

I den forbindelse er det bestemt ikke skadeligt, at Råstoffonden forud for, at den skal påbegynde udbetalingerne til Grønlands Selvstyre, har opbygget en robust kapital og et afkast, som helt eller delvist kan dække udbetalingerne.

Demokraterne er med andre ord af den opfattelse, at det er en god idé, at det udelukkende er afkastet fra Grønlands Råstoffond, der skal kunne bruges til den daglige drift af vores velfærdssamfund, og vi bakker derfor op om dette forslag.

Vi bakker os op om forslaget, der skal sikre, at Grønlands Råstoffond først bliver igangsat efter at Inatsisartut for 2. år i træk godkender et landskasseregnskab, hvori råstofindtægterne i regnskabsåret udgør mere end 10 millioner kroner. Dette forslag vil sikre, at Råstoffonden ikke blot bliver en realitet som følge af et enkelt godt år i branchen eller som følge af en større engangsindtægt.

Demokraterne er også enige i, at fysiske aktiver som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke skal medregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition. Demokraterne deler dog Naalakkersuisuts bekymring om, at det kan være et problem, at indtægtsdefinitionen ikke er den samme i Råstofloven og i Selvstyreloven. Det er på den baggrund meget vigtigt, at Erhvervsudvalget i det videre arbejde med forslaget får undersøgt dette aspekt særdeles grundigt, så vi i Inatsisartut har et klart oplyst grundlag at arbejde med, når forslaget skal behandles igen.

Demokraterne henviser alle tre forslag til videre behandling i Erhvervsudvalget.